

Lad mig så om udlændingeloven sige – nej, jeg vil egentlig hellere komme med en bemærkning mere om indsatsen på Vesterbro, for som jeg har forstået det efter justitsministerens besøg derude, har Københavns politi taget mere målrettet fat på indsatsen dér.

Og jeg forstår også, at i de tilfælde, hvor man ser den samme person handle ganske små mængder den ene gang efter den anden i løbet af en formiddag – det kan man med fuld ret opfatte som et klart forsøg på at omgå bestemmelserne – og hvor man så kun kan få dem dømt for den enkelte lille mængde, som de rent faktisk har handlet, er der nu også faldet domme, hvor man puljer det og siger, at fru X eller frøken Z, eller hvad hun nu hedder, faktisk handlede ni gange i løbet af en formiddag, og derfor får hun en større straf. Det må jo være måden at gribe det an på.

Lad mig så slutte af med lidt om udlændingen: Jeg var med i 1982, da vi vedtog udlændingeloven herinde, og vi havde en lang, lang debat om udvisningsbestemmelserne, og det er min og Det Radikale Venstres opfattelse, at vi ikke bare kan smide disse udlændinge ud, og at vi ikke bør kunne smide de udlændinge ud, som vi bliver trætte af, eller som vi synes er for småkriminelle.

Vi må acceptere som en realitet i livet, at danskere såvel som udlændinge – uanset hvor vi er født henne – har en kriminalitetsrate. I visse tilfælde er den måske højere for udlændinge – det er en lang diskussion, som vi kan tage et andet sted – men vi mener ikke, at vi bør indrette vores udlændingelovgivning sådan, at der skal være en straf oven i straffen, som består i, at vi bare skiller os af med dem, der er for besværlige.

Vi er parate til at se på resultaterne fra den arbejdsgruppe, som justitsministeren har nedsat, men som udgangspunkt vil vi sige, at vi er meget skeptiske over for at skulle ændre udlændingeloven.

Tom Behnke (FP):

Hvad man får ud af at stresser narkomanerne, og hvad man får ud af at lade være med at stresser narkomanerne, havde jeg ganske tæt inde på livet, for jeg var med i tidernes morgen, da man startede en stærk indsats på Vesterbro mod narkomaner og deres handlen med stoffer på gadeplan. Det viste sig, at hele det første år virkede det faktisk, og man fik sendt masser af narkomaner i behandling, endda i kvalificeret

behandling, hvor de blev afvænet fra deres misbrug. Det virkede desværre kun i det første år, for det, der ret hurtigt skete, var, at de øvrige myndigheder, som skulle sørge for, at narkomanerne blev afvænet, ikke havde tilstrækkelig kapacitet til det. Man kunne ikke skubbe narkomanerne ind i behandling, for der var simpelt hen ikke plads, og dermed gik det over til at blive mere eller mindre trivielt at skubbe rundt med narkomanerne på Vesterbro, for man havde ikke nogen steder at skubbe dem hen, når behandlingskapaciteten ikke var der.

Når vi taler om narkotika og narkotikaproblemer, er der to væsentlige ting. Den ene er, at vi skal sørge for at knuse hele det illegale marked med dødens købmænd. Det andet er, at vi skal sørge for, at narkomanerne bliver afvænet, således at de ikke begår følgekriminalitet. Det er for mig at se de to vigtigste ting.

Det tredje element, som man også med god samvittighed kan tage med ind, og som også er vigtigt, er, at vi skal sørge for, at narkomanerne får en bedre helbredssituation end den, de har, og at antallet af dødsfald bliver nedbragt.

Det, vi fortsat skal gøre, er, at vi skal bekæmpe handel med narkotika og fortsat bekæmpe dem, der sælger narkotika. Det er også vigtigt, at der til den kvalificerede afvæning, som Folketinget efter lang tid og efter mange og lange debatter endelig har fået sat på skinner, nemlig en kvalificeret døgnbehandling, hvor narkomanerne kan blive seriøst afvænet, bliver afsat mange flere penge, så vi får mange flere pladser, hvor narkomanerne kan blive afvænet, for det er den eneste vej frem, hvis vi vil nå vores mål om at fjerne følgekriminaliteten og knuse det illegale marked.

Vi kan ikke, uanset hvor store ressourcer vi sætter ind, fjerne udbudet af narkotika. Hver gang der bare er én, der spørger efter narkotika, vil der være ti, der er klar til at sælge det. Det er der ingen tvivl om, for der er så mange penge i det.

Vi skal i stedet for at satse så hårdt på at tage fat på udbudet tage fat på at fjerne efterspørgslen, og det gøres bedst ved, at narkomanerne bliver afvænet. Hvis de ikke længere er narkomaner, efterspørger de ikke narkotika, og så er der heller ikke nogen, der vil løbe risikoen ved at sælge stofferne i Danmark.

Når vi så går ned på gadeplan og diskuterer den indsats, som politiet gør dér, er det min opfattelse, også på baggrund af de undersøgelser, der er lavet, og som professor Flemming